



FEDERATIA SINDICATELOR DIN EDUCAȚIE

„SPIRU HARET”

Afiliată la Internaționala Educației

REVISTA PRESEI

18 octombrie 2018

ADEVĂRUL: România riscă să fie condamnată la CEDO din cauza manualului unic/ Florinela Iosip

România ar putea fi obligată să înlăture monopolul deținut de Editura Didactică și Pedagogică, aflată în subordinea Ministerului Educației, asupra pieței manualelor școlare. Cel puțin așa susțin specialiștii consultați de „Adevărul”, după ce Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) a condamnat statul ungar pentru că a centralizat editarea manualelor către o singură editură, de stat, eliminând din schemă editurile private.

Concret, Judecătorii CEDO au spus că autoritățile de la Budapesta au încălcat drepturile firmelor care se ocupă de comercializarea manualelor și că elevii nu au avut niciun avantaj din crearea sistemului centralizat. Mai exact, Ungaria a centralizat editarea și comercializarea manualelor școlare începând cu anul 2011 către o singură editură, cea de stat.

Or, asta a dus la falimentarea celor peste 10 edituri de manuale școlare existente pe piață la acea dată, dintre acestea doar trei supraviețuind cu alte cărți pentru școlari, alternative. De altfel, acesta este și motivul pentru care cele trei firme (Könyv-Tár Kft., Suli-Könyv Kft și Tankönyv-Ker Bt) au mers în fața instanței de la Strasbourg.

CEDO: elevii nu au avut niciun avantaj de pe urma manualelor unice

Decizia CEDO spune că modificarea făcută de guvernul de la Budapesta a prevăzut poveri necinstite pentru firmele implicate, i-a privat de clientela obișnuită, iar reglementările noi au contribuit practic la formarea unui monopol pe piața aprovizionării cu manuale școlare. Judecătorii adaugă că aceste companii nici nu au fost despăgubite, ca urmare a faptului că au fost eliminate de pe piață. „Elevii și părinții nu au avut niciun avantaj din crearea sistemului centralizat”, se mai arată în decizia CEDO.

Sentința este în prima instanță și prevede că autoritățile de la Budapesta au încălcat articolul cu privire la proprietatea privată din Charta Europeană a Drepturilor Omului și poate fi atacată cu recurs.

Hotărârea, binevenită pentru elevii români

În ceea ce privește România, specialiștii din domeniul juridic afirmă că ar putea fi pusă în situația de a respecta această decizie. „Deciziile CEDO sunt obligatorii pentru toate statele care sunt implicate în cazul soluționat. De ce? CEDO este singura autoritate la nivel european care implementează în mod oficial Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Cu alte cuvinte, ceea ce spune CEDO într-o anumită speță devine jurisprudență. Asta înseamnă că se aplică pentru toate cele 47 de state membre ale Consiliului European”, a explicat, pentru „Adevărul”, judecătorul Cristi Danileț.

De aceeași părere este și președintele Asociației „Edu Cer”, Ștefan Vlaston, care subliniază, la rândul său, inclusiv incompetența Editurii Didactice și Pedagogice. „Decizia CEDO este binevenită pentru elevii din România. Editura Didactică și Pedagogică este depășită de situație. S-a văzut că nu are capacitatea necesară pentru a face niște manuale de calitate pentru elevi. Cărțile școlare nu au avut niciodată atât de multe greșeli precum au avut în acest an”, atrage atenția expertul în Educație.

Manuale unice care abundă în greșeli

Reamintim că și România a trecut la manualele realizate de editura unică a statului, anul acesta fiind primul în care editurile private au fost scoase din zona de manual școlar. Fostul ministru al Educației, Liviu Marian Pop, este cel care a introdus Editura Didactică și Pedagogică drept unic editor de manuale, iar cel care l-a succedat, Valentin Popa, a pus în practică modelul pregătit de Pop. Manualele unice s-au dovedit, însă, a fi un dezastru încă de la începutul anului școlar.

De pildă, în manualul de Limba Română de clasa a VI-a se regăsesc dezacorduri între subiect și predicat, la cel de Biologie organele din desene sunt poziționate greșit. De asemenea, multiple erori factuale sau de reprezentare pe hartă s-au găsit și în manualul de Istorie, respectiv de Geografie. Mai

mult, din manualul de Matematică de clasa I elevii află că „12 este mai mare decât 16”, iar în cel de Română de clasa a II-a poezia „Balada unui greier mic” a lui George Topârceanu este modificată.

HOTNEWS: Consiliul pentru Combaterea Discriminării: Ministerul Educației discriminează profesorii din secțiile cu predare în limbile minorităților/ N.O.

Ministerul Educației discriminează profesorii din secțiile cu predare în limbile minorităților pentru că oferă un salariu diferențiat față de profesorii de limba română, spune președintele CNCD, precizând că a fost avertizată instituția ca în termen de 30 de zile să reglementeze situația, scrie Mediafax.

“Este un ordin al ministrului Educației din iulie prin care este o diferențiere între pedagogii care predau la 0-4 la secția română cu cei care predau la cei cu predare la minoritățile naționale. Legea educației spune că cei care predau la secția cu predare în limba minoritară au 3-4 ore în plus față de cei care predau la secția română. Acum, Ministerul Educației prin ordinul respectiv a uniformizat numărul de ore pe săptămână în sensul în care pentru cei care predau la secția română au prevăzut obligativitatea să participe și la orele opționale”, a declarat, pentru MEDIAFAX, președintele Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), Csaba Asztalos.

Prin urmare, profesorii care predau la clasele minorităților naționale nu pot avea ore opționale, astfel apare diferența de salariu.

“Adică profesorul care predă româna participă și la orele de religie și la ora de educație fizică, limbi străine sau desen. Această regulă nu se aplică la profesorii care predau la cei din clasele minorităților, ca urmare echivalează venitul în mod indirect și anulează plata diferențiată pentru acele patru ore. Există o discriminare pentru că modalitatea prin care au prevăzut această regulă anulează în mod indirect diferența dintre ore cu predare la clasele în limba română și cele în maghiară”, mai susține Csaba Asztalos.

În cadrul ședinței de miercuri, Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a dat un avertisment Ministerului Educației ca în termen de 30 de zile să reglementeze situația.

REVISTA 22: Studiu: 45% dintre profesori ar vrea un autocrat, 42% i-ar pune pe romi în clase separate / Laurențiu Gheorghe

Studiul privind atitudinile și valorile pe care le au profesorii români față de societate și politică are rezultate îngrijorătoare: 45% ar prefera un regim iliberal și au un nivel de toleranță scăzut față de minoritatea LGBT și romă.

Nivelul de toleranță pentru unele categorii sociale este chiar mai scăzut în cazul profesorilor decât media societății românești. Astfel unul din 8 profesori consideră că pentru minoritatea romă ar trebui înființate clase separate.

Peste 60% dintre profesori și-au exprimat dezacordul în privința acordării în România a permisiunii ca persoanele de același sex să se căsătorească, iar mai mult de o treime dintre profesori consideră că homosexualitatea nu este niciodată justificată. Ambele opinii sunt cel mai bine reprezentate în rândul profesorilor celor mai tineri, scrie HotNews.ro

Luată împreună, datele cantitative și cele calitative arată, cu destulă claritate, faptul că o parte însemnată dintre profesori nu sunt pregătiți suficient pentru a lucra cu elevi care poartă cu ei povara unei istorii sociale nefavorabile, și că sistemul educațional amplifică aceste dificultăți, concluzionează autorii studiului.

Studiul Educație pentru democrație în școlile din România, realizat de Gabriel Bădescu, Claudiu Ivan, Daniela Angi, Oana Negru-Subțirică, de la Universitatea Babeș-Bolyai și-a propus să descopere care sunt atitudinile, valorile profesorilor, nivelurile de implicare civică, toleranță socială și încredere interpersonală, cum văd sistemul educațional din România, într-o perspectivă comparată în timp și față de alte țări.

Rezultatele, pe scurt:

Numărul profesorilor cu un atașament scăzut față de prezența unui regim democratic în țară este îngrijorător.

Nivelul de toleranță socială al profesorilor este scăzut, chiar mai redus pentru unele categorii de persoane decât în restul societății.

Cel puțin unul din opt profesori se pronunță în favoarea plasării elevilor romi în clase separate.

Proporția profesorilor care afirmă că mareșalul Ion Antonescu a avut un rol pozitiv în istorie este mai mare decât a celor care afirmă că rolul a fost negativ.

Școlile din rural au mai mulți profesori tineri, la începutul carierei didactice și profesori cu vârste apropiate de cele de pensionare decât școlile din urban. Diferențele sunt cele mai mari în cazul disciplinelor care contează cel mai mult pentru continuarea parcursului educațional.

Profesorii nu au încredere în sistemul politic din România

- 87% din totalul profesorilor apreciază un sistem politic democratic ca fiind o opțiune bună sau foarte bună pentru România.

- Însă numărul profesorilor care au un atașament scăzut față de prezența unui regim democratic în țară este îngrijorător: 45% dintre profesori afirmă că ar fi foarte bine sau bine ca România să fie guvernată de un lider puternic, care ignoră rolul Parlamentului și al alegerilor, 14% ar aproba existența unui regim militar, iar 11% ar favoriza prezența unui sistem guvernat de lideri religioși.

- Un alt aspect surprinzător este că în rândul profesorilor tineri, cu vârste până la 35 de ani, se regăsesc, comparativ, cele mai ridicate procente de respondenți care ar aprecia pozitiv aceste alternative nedemocratice.

- Chiar dacă în contextul eșantionului vorbim despre o minoritate, merită notat că 14% dintre profesori ar aprecia ieșirea României din Uniunea Europeană ca fiind pozitivă.

- Instituțiile în care profesorii au multă încredere sunt: armata (79%), biserica (62%) și poliția (59%). Doar 8% dintre respondenți au nivele ridicate de încredere în partide, 15% în Parlament și 19% în Guvern.

- În ceea ce privește nivelul de încredere socială, unul dintre ingredientele importante pentru facilitarea cooperării la nivelul comunităților și al societății, profesorii tind să aibă un nivel foarte redus, mai ridicat însă decât al celorlalți adulți din România.

- Nivelul de toleranță socială al profesorilor este scăzut, chiar mai redus pentru unele categorii de persoane decât în restul societății.

- Astfel, profesorii tind să fie mai reticenți în acceptarea în proximitate a imigranților, a persoanelor de rasă diferită, religie diferită sau care vorbesc o limbă diferită, însă au atitudini mai tolerante față de homosexualitate și avort, două dintre temele care generează în mod recurent controverse în dezbaterile publice din România.

- Grupurile respinse cel mai frecvent de către profesori sunt persoanele dependente de droguri (58.7%), respectiv cele dependente de alcool (53.6%).

- Al treilea cel mai puțin dezirabil grup este reprezentat de persoanele de etnie romă (42.5%), alte categorii care cumulează procente ridicate ce desemnează atitudini negative fiind homosexualii (38.3%), persoanele care vorbesc o altă limbă (33.7%) și cuplurile în care partenerii nu sunt căsătoriți (33.1%).

- Profesorii care predau în școli din mediul urban sunt mai toleranți decât cei din zonele rurale. Excepția se înregistrează atunci când este vorba despre persoanele de etnie romă, unde diferența dispare.

- Cel puțin unul din opt profesori se pronunță în favoarea plasării elevilor romi în clase separate, și doar doar patru din cinci au optat pentru varianta învățării în clase diverse etnic. Profesorii care predau în școli cu dificultăți mari, care au vechime în profesie ridicată, fără studii postuniversitare, precum și cei de etnie maghiară, preferă mai frecvent o educație segregată pentru romi.

- Majoritatea profesorilor condamnă practicile referitoare la forme de violență în contextul familiei

- Astfel, 85.6% consideră că niciodată nu e justificat ca soțul să își lovească partenera, iar 68.4% sunt de părere că lovirea copiilor de către părinți este un comportament care nu își găsește niciodată justificare. Sinuciderea (66.9%) și pedeapsa cu moartea (59.1%) se remarcă drept practici respinse de o mare parte dintre profesori. Au o acceptabilitate comparativ mult mai ridicată pentru practici legate de viața de cuplu, precum divorțul (9.9% îl consideră niciodată justificat) și relațiile sexuale premaritale (10.4%).

Dezvoltarea de abilități civice și deprinderi democratice în rândul elevilor

- Tematicile pe care proporții ridicate de profesori se simt confortabil să le abordeze la dirigenție sau la orele de curs sunt rezolvarea conflictelor (87.2%), gândirea critică și autonomă (86.7%), drepturile și responsabilitățile cetățenilor (86.5%) și subiectele legate de mediu (85.8%). Subiectele care

Întrunesc procentele cele mai mici de autoevaluări pozitive sunt cele referitoare la migrație (52.1%), respectiv la vot și alegeri (67.9%).

- Proporțiile profesorilor care consideră ca importante o serie de valori pe care școala le poate transmite elevilor, în plus față de cunoștințe (% din total eșantion)

Profesorii cred că învățământul din România este superior celui occidental

- Profesorii cred că învățământul autohton este superior celui din țările vestice, în timp ce 61% dintre profesori consideră că sistemul de educație de dinainte de 1989 avea o calitate superioară celui actual. Este remarcabil și faptul că plasarea în mediul rural nu influențează negativ aprecierea pozitivă a sistemului de educație.

- Cu siguranță, există o distanță notabilă între aprecierile foarte pozitive discutate mai sus și plasarea relativă a elevilor din România în testările internaționale de tip PISA. Lipsa de calibrare dintre cele două dimensiuni poate sugera în schimb faptul că profesorii utilizează alte criterii de evaluare în plasarea educației autohtone pe o poziție superioară.

- Sanse egale la educație: Peste 70% dintre profesori consideră că școlile din România reușesc să ofere șanse egale tuturor copiilor, însă realitatea este alta

- Este deseori menționată ideea că elevii din mediul rural au un dezavantaj față de cei din școlile de la oraș rezultat din resursele insuficiente pe care le dețin unele dintre familii, dar și din modul în care este asigurată resursa umană din școlile rurale, în care deseori se apelează la profesori suplینitori.

Valorile personale ale profesorului influențează modul în care se raportează la predare și învățare

- De exemplu, profesorii caracterizați de deschidere către schimbare (care valorizează autonomia personală, independența, implicarea în acțiuni interesante și dificile) au o mai mare înclinare către predarea centrată pe elevi, în care primează particularitățile de învățare ale acestora din urmă. Valorile personale ale profesorilor au un impact nu doar asupra modalității în care aceștia își calibrează strategiile didactice, ci și asupra modului în care se raportează la meseria și identitatea de profesor.

- Modul în care sunt formați profesorii trebuie să reflecte mai bine realitatea școlilor din România

- Pentru a-i pregăti pe viitorii profesori pentru sistemul real de învățământ, curricula trebuie să integreze abordarea unor probleme cu care se vor confrunta la clasă (de exemplu, hărțuirea sau bullying), cu reguli și strategii care sunt utile în contextul nostru cultural. Apoi, stagiile de practică pentru viitorii profesori, în contexte reale de la clasă, îi pot ajuta să înțeleagă din postura cadrului didactic care sunt tradițiile (adaptative și mai puțin adaptative) respectate în sistemul nostru de învățământ.

Recomandări

Creștere substanțială a finanțării învățământului, în primul rând a salariilor pentru profesorii debutanți, pentru cei care lucrează cu elevi din categorii vulnerabile și pentru cei care predau în mediul rural.

Standarde mai stricte privind condițiile minimale pentru profesare, iar acestea ar trebui să fie aplicate uniform în raport cu nivelul școlar, tipul de localitate, și mediul social în care se află școala.

Pregătirea pentru profesie realizată în școli și în universități este deficitară, atât în ceea ce privește pregătirea pentru disciplinele de specialitate, cât și formarea de valori, deprinderi și norme civice în rândul viitorilor profesori.

Revizuirea ofertei de cursuri pentru a crește accentul asupra dezvoltării abilităților de lucru cu elevi din grupuri vulnerabile, pentru a contribui mai mult la dezvoltarea unor practici și convingeri legate de predare care au în centru elevul și caracteristicile sale unice de dezvoltare și învățare.

Educarea viitorilor profesori pentru a putea contribui mai eficient la formarea de buni cetățeni. Schimbările ar trebui să includă nu doar curricula propriu-zisă, ci și modul în care materia este predată, natura climatului din școli și universități.

GÂNDUL: CANABISUL, cel mai râvnit drog în rândul ELEVILOR din Constanța. Unul din zece tineri S-A DROGAT/Cătălin Legănel

Unul din zece elevi de liceu din Constanța a experimentat cel puțin un drog, cel mai consumat fiind canabisul. Datele statistice arată că debutul consumului de droguri este în clasa a șaptea, mai ales în privința etnobotanicelor. Pe litoral, cel mai des se consumă în Mamaia, Costinești și Vama Veche.

Şeful Centrului Regional de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog (CRPECA) Constanța, comisarul șef Marius-Cristian Opreșan, spune că studiile realizate în ultimii ani, în rândul elevilor de liceu și din școlile profesionale din județul Constanța, arată că peste 8% dintre elevi au declarat că au consumat cel puțin o dată în viață un drog ilicit, în timp ce aproape 5% au declarat că au consumat în ultimul an.

„Opt la sută dintre elevii de liceu au consumat cel puțin o dată droguri. (...) Prin sintagma orice drog se înțelege cannabis, Ecstasy, cocaină, amfetamină, LSD sau alte halucinogene, ciuperci halucinogene, heroină, ketamină, etnobotanice, sedative sau tranchilizante. Între tipurile de droguri, cel mai consumat este cannabisul. La distanță destul de mare se află apoi consumul de substanțe psihoactive, cele cunoscute drept etnobotanice. Consumul de alte substanțe, gen Ecstasy, este redus față de primele”, a declarat Marius-Cristian Opreșan.

Consumul de droguri în rândul elevilor începe, în general, pe la 13 - 14 ani, în funcție de anul de studiu.

„Consumul de droguri începe undeva prin clasa a șaptea. Adolescenții care fumează prezintă un risc mai mare de a iniția și consumul de droguri. Fumează și cineva îi întinde o țigară din aceasta cu marijuana sau cu etnobotanice, să tragă un fum. Și așa pornește. (...) Preferințele elevilor din Constanța sunt canalizate în special spre drogurile ilicite de tipul celor tradiționale, cum ar fi cannabis sau Ecstasy, la care se adaugă și noile substanțe psihoactive. Cele mai mari prevalențe ale consumului sunt observate în rândul băieților, iar în funcție de anul de studiu, elevii din clasele a XI-a și a XII-a înregistrează cele mai mari niveluri de consum”, explică specialistul CRPECA.

Potrivit acestuia, în opinia elevilor din județul Constanța, cel mai ușor de procurat sunt inhalanții (vapori chimici din substanțele de uz casnic - n.r.), iar dintre drogurile ilicite, ei spun că sunt relativ ușor de achiziționat cannabis și steroizii anabolizanți. Acestea sunt consumate mai rar în unitățile de învățământ și mai des în barurile din apropierea liceului sau în drumul de la școală către casă.

„Elevii consumă mai rar în școli, pentru că acum există personal de securitate, există camere de supraveghere. Dar, în drum de la școală spre casă sau invers... au fost destule cazuri când elevi de liceu au fost prinși de jandarmi în timp ce fumau un joint pe o bancă, în drum de la școală spre casă”, spune comisarul șef Opreșan.

Studiile arată că, în rândul elevilor și tinerilor, consumul de droguri este moderat în perioada de extrasezon, dar crește foarte mult în perioada verii, când crește și numărul dealerilor ce ajung la malul mării, cât și numărul locurilor în care tinerii merg să se distreze.

„În perioada sezonului estival noi avem niște zone de risc date de aglomerările mari de adolescenți și tineri care merg să se distreze, localnici sau cei veniți pe litoral. Acestea sunt în special în zona de mari cluburi, cum este Mamaia Nord, dar și Costinești și Vama Veche, cunoscutele stațiuni în care tinerii merg să se distreze, dar și zonele în care merg dealerii să-și vândă marfa”.

Aici apar însă și marile de probleme de sănătate în rândul consumatorilor, nu de puține ori petrecându-se adevărate tragedii, cu adolescenți care sfârșesc distracția pe un pat de spital.

„Problema, vara, este că o parte din cei care vin să petreacă un weekend în stațiunea Mamaia vin deja obosiți și surescitați. Au oprit în Peco, au consumat nu știu câte băuturi energizante, adaugă și două - trei cafele până ajung în Mamaia. Aici încep să consume mult alcool la care adaugă substanțe interzise, gen amfetamină sau Ecstasy... Și vă dați seama că organismul le cedează. O parte din ei nici măcar nu-și iau o cameră la hotel. Ziua stau pe plajă și noaptea în club, iar până să le cedeze organismul nu mai e mult”, mai spune șeful CRPECA.

El precizează că în medie, numărul de tineri care ajung la spital după consum exagerat de droguri este de 10 - 15, pe lună, iar cele mai „rele” sunt substanțele psihoactive, pentru că în componența acestora intră de foarte multe ori compuși chimici toxici.

„Aceste noi substanțe etnobotanice sunt extrem de agresive. Sunt substanțe chimice, care se tot schimbă și practic nu se cunosc efectele. Dealerul, pentru câștig, vine și amestecă substanța psihoactivă cu orice alt compus chimic, găsit, la propriu, prin casă sau cumpărat de la raionul de detergenți din magazine. Acestea sunt toxice și creează probleme grave consumatorului. (...) Cei mai mulți consumatori care ajung la Urgență sunt dintre cei care consumă aceste etnobotanice. Și tocmai din cauza acestor compuși chimici, toxici. După ce sunt tratați, sunt trimiși ori către noi, ori către Secția de Psihiatrie”.

Astfel, zeci de tineri ajung, lunar, la Centrul Regional de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog din Constanța, în încercarea de a scăpa de dependența de droguri.

„Media este la 40 - 50 de consumatori de droguri pe lună, cărora noi le acordăm servicii în vederea tratării dependenței de droguri. Spre exemplu, în septembrie am avut 42 de consumatori, între care șase fete. Trei sunt minori, iar restul majori. Dintre cei 42, 13 au venit din proprie inițiativă, 15 au fost trimiși de Parchet, șapte au venit de la serviciul de probațiune, iar familia a adus patru. Ca substanțe de consum, 15 sunt consumatori de noi substanțe - etnobotanice, iar 21 de canabis”, povestește șeful Centrului.

Sunt trei modalități prin care tinerii ajung să se trateze în Centru pentru dependența de droguri, pe lângă cei care vin cu probleme grave de sănătate cauzate de acest obicei, ori cei aduși de familie, unii sunt trimiși după ce intră în conflict și cu legea, iar asistența este confidențială.

„Noi acordăm asistență integrată persoanelor consumatoare de droguri. Serviciile noastre sunt gratuite, confidențiale și nu au nevoie de asigurare de sănătate. Avem o echipă multidisciplinară, formată din doi psihologi, un asistent social și un medic. (...) Ei pot să vină din proprie inițiativă, când conștientizează pericolul în care se găsesc. Avem apoi factorul familie - un membru al familiei care se interesează și apoi vine cu adolescentul sau tânărul. În primă fază mai mult luați pe sus, ca să spunem așa, după care ajung să vină singuri. Prima întâlnire e mai dificilă, există, normal, o teamă, dar apoi vin singuri. Și îi mai avem și pe cei trimiși de Parchet, conform legii 143. Respectiv, persoana care este depistată deținând o anumită cantitate de substanță ilegală și declară că este pentru consum propriu, procurorul o trimite către noi, să-și rezolve problema cu drogurile. Dosarul merge înainte, dar în judecată se ține cont de raportul întocmit de noi: dacă se ține de tratament, dacă vine la program etc. Iar în funcție de rezultate, instanța poate dispune chiar renunțarea la aplicarea pedepsei. Este foarte bine, pentru că, practic, consumatorii sunt victime. Sunt persoane bolnave. Nu ei sunt problema, problema sunt traficanții și dealerii”, a mai declarat comisarul șef Marius-Cristian Oprișan. De asemenea, consumatorii de droguri pot fi tratați și online de specialiștii CRPECA Constanța, fiind derulat un proiect pilot de furnizare a serviciilor de asistență psihologică și socială prin internet. Consilierea online sau e-terapia oferă servicii de sănătate mintală, într-un cadru profesionist, prin intermediul videoconferințelor transmise în timp real, prin internet. Acest tip de consiliere facilitează accesarea serviciilor de către beneficiari, permițând, în același timp, asigurarea confidențialității și crearea climatului de siguranță. Prin serviciile de consiliere psihologică și socială online, specialiștii psihologi ori asistenți sociali din cadrul CRPECA Constanța își propun să vină în sprijinul acelor consumatori de droguri care, din diferite motive, nu pot accesa în manieră clasică serviciile de asistență psihologică.

DILEMA VECHĂ: Școala altfel/ Horia Corcheș

De câțiva ani buni, toată lumea știe, în cadrul anului școlar s-a strecurat o săptămână care poartă numele Școala altfel. Vorbim despre o intenție de a scoate educația din mediul formal în cel informal, de a-i da o alură fashion. Credeți-mă, nu o zic cu tentă peiorativă, căci îmi place moda și nu am costume în garderobă sau cravate. Prefer, atît în viață, cît și în actul didactic, o abordare mai degrabă casual, relaxată. Tiparele nu mi s-au potrivit niciodată, nu mi s-au părut niciodată bune, decît în măsura în care fac posibilă ieșirea din ele.

Așadar, s-ar spune că învățămîntul românesc își propune prin această săptămână să ducă școala spre viață, spre alternativă educațională, spre diversitatea formelor de educație în fond, pe care lumea contemporană le permite. Good idea!, am putea exclama entuziasmați. Și eu am făcut-o, în cîteva rînduri, deși cumva parcă tot mă strîngea ceva la umeri. Poate sînt doar reziduuri ale educației mele, tradiționalistă în fond, cu care nu rezonoz în practică, însă, iată, uneori mă mai limitează, mi-am spus. Apoi mi-am dat seama că nu ideea în sine mă strîngea de umeri, ci punerea ei în practică.

La drept vorbind, puțin am avut de a face cu această zonă pînă anul trecut cînd, revenind cu normă întreagă la catedră și primind o clasă de a V-a ca diriginte, am intrat mai direct în contact cu problema și m-am uitat mai atent în jur, nu doar la colegii mei din școală, ci și la profesorii din alte școli. Anul trecut m-am străduit să găsesc niște activități incitante, așa îmi păreau mie. I-am dus pe elevi să vadă colecții speciale la Biblioteca Județeană „Octavian Goga”, am organizat în librăria Book Corner întâlniri cu scriitorii Lavinia Braniște și Alex Moldovan (care aveau cărți potrivite nivelului lor de vîrstă), anul acesta l-am invitat pe scriitorul Florin Bican, merg cu ei la un matineu unde vor întîlni

trupa bucureșteană a Teatrului „Ion Creangă”, plus alte activități mai mărunte, filme, jocuri prin școală, activități de socializare, ieșiri prin parcuri etc.

Luând mai la bani mărunți problema însă, m-am întrebat: oare aceste modalități de educație informală chiar au nevoie de o săptămână dedicată lor? Oare deschiderea spre viață și spre alternativele educaționale nu cumva ar trebui inserate în procesul didactic continuu, în condițiile în care vorbim oricum, de ani buni, despre un învățământ centrat pe competențe, iar în ultimii ani, mai accentuat, despre o paradigmă curriculară a dezvoltării personale?

Îmi aduc aminte că, vreo câțiva ani la rând, am fost invitat, în calitate de scriitor, autor al romanului pentru copii Istoria lui Răzvan, într-o școală particulară din București. Bine, am fost invitat în multe școli, dar aici mi-a atras atenția ceva, în mod deosebit. Nu eram pur și simplu un exponat, un scriitor venit să discute cu elevii despre cartea sa, în afara activităților didactice uzuale. Ci făceam parte dintr-o proiect curricular. Pur și simplu, profesoara lor de română, într-o unitate tematică în care aborda dintr-o perspectivă integrată literatura și istoria națională, avea ca obiective aducerea în clasă a unor oameni care puteau ilustra „pe viu” problematica respectivă. Într-o zi eram eu, în altă zi era un ilustrator specializat în veșminte și armură medievală etc. De ce vin cu acest exemplu? În școala respectivă nu era nevoie de o săptămână specială în care elevii să fie scoși din mediul oarecum rigid și formal al școlii și al curriculum-ului, pentru că școala însăși și curriculum-ul erau de așa natură organizate încât în permanență existau astfel de deschideri.

M-am întrebat, apoi, dacă învățământul de masă de la noi nu are profesori care facilitează astfel de deschideri în mod permanent, ca un continuum firesc al procesului didactic. Și mi-am dat seama că are. Eu cunosc câțiva, sînt unii la mine în școală (colegul de istorie, Bogosavlievici, ca să-i dau și numele, are obiceiul de a face adesea ore de istorie prin oraș, pe la vreun monument sau vestigiu istoric) și alții în multe alte școli. Profesori care aduc alți oameni la orele lor, care fac ieșiri, care folosesc în procesul didactic filme, piese de teatru, artă plastică sau muzicală etc.

O fi nevoie de o săptămână distinctă dedicată acestor experiențe, așadar, care adesea nici nu au măcar vreo consistență? O ieșire în parc, un mers la teatru, o zi de utilizare a mijloacelor media, o zi în care elevii învață cum să decupeze și să alcătuiască machete sau alte obiecte handmade sau una în care învață să facă origami nu pot fi integrate firesc în procesul didactic? Cea mai uzuală modalitate de a o acoperi o constituie, pînă la urmă, excursiile. Uneori de cîte o zi-două, alteori de cîte o săptămână întregă. Un fel de turism școlar, care nici măcar nu mai e justificat prin vizite la monumente istorice sau la obiective cu potențial cultural, prin care să se stabilească o legătură cu obiectivele curriculare.

Am formulat mai sus doar o întrebare, pentru că nu sînt sigur că am răspunsul corect. Cînd s-a gîndit această săptămână, în primul an s-a desfășurat în aceeași perioadă în toată țara. Acum, fiecare școală și-o poate stabili cînd vrea. Nu cred că cineva s-a gîndit și la faptul că această săptămână trebuie scăzută din totalul celor în care trebuie să înghesui programe încărcate de studiu. De ce n-ar putea, la urma urmei, fiecare profesor să își aleagă, pe parcursul anului, cînd să aibă astfel de activități, nu toate înregimentate într-o săptămână? Și să facă dovada că, pe parcursul unui an școlar, a realizat un număr de x activități care se subsumează obiectivelor pe care Școala altfel, ca proiect, și le propune.

ȘCOALA 9: Șapte strategii anti-burnout/ *Claudia Badiu*

Profesorii sunt deseori epuizați de volumul mare de muncă de la clasă. O învățătoare ne împărtășește soluțiile ei pentru gestionarea stresului și oboselii.

Cînd am intrat în învățământ, în anul 2010, ca educatoare, nu mi-a spus nimeni cât de important e să am grijă de mine. Lucrurile nu s-au schimbat nici peste trei ani, cînd am început să predau ca învățătoare. Ritmul dinamic și alert al unei zile de școală ne face să ne simțim de multe ori de parcă am fi prinși într-un carusel. Avem de-a face zilnic cu 25-30 de sufletele, în plină dezvoltare și maturizare, care nu au încă la îndemână tehnicile de gestionare a emoțiilor, a furiei, a stresului. Mai avem, cu siguranță, o tonă de hîrtii și de documente de pregătit și predat la timp. În fiecare zi trebuie să găsești material didactic pentru a doua zi și trebuie să fii arhitectul unei strategii didactice interesante și provocatoare mereu și mereu. La toate acestea se adună încă alte multe lucruri și lucrătoare de pregătit, astfel încât te găsești adeseori în situația în care, efectiv, nu mai poți.

Asta am spus și eu în primii ani de învățământ. Încă spun asta, dar parcă nu așa de des. Primii ani sunt parcă cei mai grei. Ai vrea să le faci pe toate bine, dar de multe ori te găsești în situația în care nu știi

cum. Toate teoriile predării și ale învățării se dovedesc a fi ineficiente atunci când ajungi la clasă și doi copii plâng că nu știu cum să împartă o jucărie sau trei părinți te așteaptă la ușă ca nu știu ce ai făcut sau când te sună directorul să te invite să-i faci o vizită. Te gândești ce are a face teoria cu practica. Așa și e. Nu prea are. E minunat să știi teorie, dar practica se dobândește prin experiență. Eu, în primii ani de învățământ, cu fiecare zi care trecea, simțeam că îmi pierd entuziasmul. Simțeam că e prea mult, că sunt copleșită, că sunt depășită, că nimeni nu mă ajută cu adevărat și că nimănui nu-i pasă.

Dacă totul mergea bine nu observa nimeni, era ceva firesc, dar când făceam ceva greșit se prăbușea cerul pe mine. E greu să lucrezi în învățământ, îmi spuneam, și mai număram o dată zilele care au mai rămas până la vacanța de vară.

Nu am renunțat însă. Încă predau și sunt bucuroasă că fac asta, pentru că, după ce perioada dificilă a trecut, după ce am învățat să pilotez clasa și în condiții meteo extreme, am început și să mă bucur de frumusețea activității pe care noi profesorii o desfășurăm la clasă în fiecare zi.

Așadar, fiecare dintre noi avem propriul sistem prin care ne raportăm la evenimentele exterioare, însă, generalizând, îmi permit să scriu mai jos șapte idei care pe mine m-au ajutat să supraviețuiesc în primii ani de învățământ. Și încă mă mai ajută.

1. Atunci când se întâmplă să te viziteze cineva în clasicele inspecții școlare, nu te stresa, nu te speria! Totul e sub control! Comportă-te la fel ca în fiecare oră. Cine vine la clasă, vine pentru a-ți da un sfat bun, poate o părere exterioară care nu face decât să te ajute. Oricum ar fi, tu ești profesorul clasei, tu știi cel mai bine ce ai de făcut. Nu te îngrijora atunci când un alt profesor vine să asiste la oră. Privește-l exact așa cum e: un coleg venit acolo să te ajute, să-ți dea un sfat, să faceți schimb de păreri.

2. Ar fi minunat dacă ai avea pregătit un set de foi de colorat sau jocuri de unit puncte sau rezolvat rebusuri etc. Cu alte cuvinte, un set de fișe plăcute de copii, de rezervă, pentru situații neprevăzute. Primești un telefon de la direcțiune, trebuie să trimiți un mail urgent, apare ceva care trebuie rezolvat numaidecât. În cazuri din acestea, le împarți elevilor fișele și rezolvi ce e de rezolvat. Sau, atunci când se întâmplă prea multe într-o zi și când simți că nu mai poți, le împarți fișele elevilor și îți permiți și ție să stai jos cinci minute, să respiri, să te detașezi de ritmul alert al zilei și să continui lucrurile de unde le-ai lăsat, cu mai mult calm.

3. Fă-ți o listă cu lucrurile pe care trebuie să le rezolvi. Aruncă-ți din când în când ochii peste ea și rezolvă-le zilnic, în ordinea priorităților. Uneori se înghesuie multe situații care necesită rezolvare în doar câteva zile. Împarte-le din timp și ocupă-te de ele în ordine, câteva în fiecare zi. Un factor de stres major în învățământ îl reprezintă situațiile care trebuie rezolvate într-un timp foarte scurt, de aceea e minunat când folosești eficient timpul pe care îl ai și nu le lași pe toate să se aglomereze în ultima zi.

4. Învăță să te detașezi și să te bucuri din plin de timpul tău liber. Atunci când nu ești la școală, pune-le deoparte pe toate. Te așteaptă a doua zi, exact de unde le-ai lăsat. Nu lăsa problemele sau situațiile stresante să se infiltreze în viața personală și în fiecare zi. Locul școlii e la școală, iar acasă e timp și loc de relaxare, de conectare cu familia, de lectură, de plimbare și de orice îți place să faci și te încarcă pozitiv.

5. Învăță să râzi cu elevii tăi. Uneori nici nu îmi dădeam seama cât eram de tensionată și încrâncenată. Erau zile în care eram atât de concentrată să le fac pe toate bine, încât uitam să zâmbesc și să râd. Privește-i pe elevi. Ei știu cum să se bucure de fiecare zi. Îmi amintesc cu drag când intram și eu în jocurile lor și mă relaxam imediat. Fie ele boardgames, jocuri cu mingea sau jocuri de cărți. Cumva, faptul că ne jucam împreună în pauze sau în timpul liber mă făcea pe mine să îi înțeleg mai bine, iar pe ei îi bucura legătura pe care o stabileam atunci. Una bazată pe relaxare, amuzament și voie bună.

6. Cere ajutorul atunci când ai nevoie. Nimeni nu le știe pe toate și mai ales la început, sfatul unui coleg cu mai multă experiență îți poate fi de mare ajutor. Poate nu știi exact din punct de vedere metodic cum se predă un anumit conținut sau nu știi cum să gestionezi o situație problematică de disciplină sau nu știi cum să manageriezi o ședință/discuție cu părinții. Cere un sfat de la colegii care au trecut deja prin asta de mai multe ori și au avut timp să își elaboreze o strategie.

7. Dacă ai o clasă agitată, copii mulți sau se creează de multe ori situații emoționale dificile, atât pentru tine cât și pentru ei, alege să le citești. Lectura disipă întotdeauna stările tensionate. Alege

cărți cu mesaj moral, emoțional, de suflet, potrivite vârstei elevilor pe care îi ai. Lectura poate fi un moment zilnic, o rutină, o fereastră prin care împreună vă regăsiți echilibrul. Discutați apoi despre ce ați citit. Desprindeți valorile morale, învățăturile poveștii, cuvintele-cheie cu care merită să rămânem. Scrie-le pe tablă sau pe o foaie de flip-chart și lasă-le în fața copiilor un timp. Reveniți asupra lor ori de câte ori e nevoie. Cărțile ne leagă unul de altul, ne aduc mai aproape, de învățăm despre noi și despre ceilalți. Să le folosim în fiecare zi.

ZIARUL FINANCIAR: Ruxandra Mercea, Transylvania College din Cluj: Am transformat modul în care se fac ședințele în școală. Fiecare copil își prezintă realizările în fața profesorului și a ambilor părinți

Ruxandra Mercea, Transylvania College din Cluj:

Am transformat modul în care se fac ședințele în școală. Fiecare copil își prezintă realizările în fața profesorului și a ambilor părinți

● *Imaginați-vă o ședință cu părinții organizată de elev, în care el face agenda și invitațiile către părinți și profesori – așa arată, în linii mari, una dintre strategiile școlii private Transylvania College din Cluj pentru implicarea ambilor părinți în viața academică a copiilor.*

ADELINA MIHAI

„Am transformat modul în care se fac ședințele în școală. În trecut, aveam o prezentă de doar 30% a ambilor părinți la ședințele cu părinții, iar acum am ajuns la o prezentă de 91%. În noul format, ședințele sunt organizate de către elevi, care fac invitațiile către părinți și către profesori și prezintă în fața acestora, timp de 30 de minute, realizările pe care le-au avut. Bineînțeles, și profesorii, dar și părinții vin pregătiți la ședințe cu o serie de întrebări ajutoare”, a spus Ruxandra Mercea, directorul executiv al Transylvania College din Cluj, una dintre cele mai mari școli private de pe plan local.

Astfel, faptul că fiecare copil și-a prezentat realizările în fața profesorului și a ambilor părinți a condus la o implicare mai mare a ambilor părinți în viața academică a copiilor. În plus, astfel s-au evitat discuțiile dintre părinți și profesori despre copii fără ca aceștia să fie de față.

„Fetița mea, înscrisă la școală, avea 6 ani când a organizat prima ședință și s-a pregătit împreună cu profesorul pentru prezentare. Chiar dacă avea emoții când am ajuns noi, profesorul a ghidat-o, i-a sugerat să prezinte un desen de care era mândră sau să vorbească despre progresul pe care l-a făcut în testul de la matematică și ce obiectiv are de acum încolo. Sunt discuții la care și profesorul, și părinții vin cu întrebări ajutoare și pot afla astfel ce îi preocupă pe



RUXANDRA MERCEA, director executiv, Transylvania College din Cluj:

„Odată cu accesul la tot mai multă tehnologie, copiii sunt din ce în ce mai tentați să diminueze crearea de relații de prietenie în viața reală. La noi la clase se folosesc iPad-uri ca unealta pentru procesul de învățare, dar nu au voie cu telefon”.

copii și cum îi pot sprijini ulterior în dezvoltare.”

Școala privată Transylvania College din Cluj a fost înființată în urmă cu 25 de ani de către Simona Baciu (profesoară) și soțul său, Dan Baciu (doctor), iar în prezent este condusă de Ruxandra Mercea, fiica lor, care este profesoară de business. Instituția școlară are 630 de elevi la toate ciclurile de învățare.

școală preuniversitară și are 180 de angajați.

Viitorul educației nu este despre tehnologie, ci despre relațiile interumane, care nu pot fi înlocuite de tehnologie, a mai spus directoarea Transylvania College.

„Odată cu accesul la tot mai multă tehnologie, copiii sunt din ce în ce mai tentați să diminueze crearea de relații de prietenie în viața reală. La noi la clase se folosesc iPad-

uri ca unealtă pentru procesul de învățare, dar nu au voie cu telefon.”

Ruxandra Mercea a spus că există zece abilități pe care copiii absolvenți ai Transylvania College trebuie să le deprindă la finalizarea școlii, și anume: compasiune, curaj, integritate, gândire critică, agilitate emoțională, bunătate, creativitate, spirit colaborativ, capacitatea de a inova și reziliență.

Întrebată ce decizii ar lua dacă ar fi ministrul educației, Ruxandra Mercea a spus că, în primul rând, s-ar uita la formarea profesorilor, pentru că, pe lângă multe probleme pe care le are, problema majoră este în rândul cadrelor didactice și modul în care acestea tratează ora.

„Dacă aș fi ministrul educației, m-aș uita în primul rând la formarea inițială a profesorilor. Profesorii trebuie să fie dezvoltați emoțional; pe lângă cunoștințele lor academice, ei trebuie să fie sănătoși mintal, să aibă sănătate emoțională în relații și să aibă grijă de sănătatea lor din punct de vedere fizic. Aș face din formarea inițială a profesorilor o prioritate, ei trebuie selectați în funcție de cum sunt ei ca oameni, pentru că trebuie să fie mentori pentru elevi. O altă măsură pe care aș lua-o ar fi să ofer mai multă autonomie școlilor astfel încât directorii de școală să își selecteze singuri oamenii. În prezent, directorii de școli nu își pot alege singuri colectivul”.

Taxele de școlarizare din cadrul Transylvania College variază între 16.900 de lei (3.630 de euro) pe an (pentru creșă și grădiniță) și pot ajunge până la 44.500 de lei (9.570 de euro) pe an (pentru liceu), potrivit datelor disponibile pe site-ul unității școlare.